

РЕШЕНИЕ

№ 7253

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 16.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **2966** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 405 от Кодекса на труда (КТ).

Образувано е по жалбата на „Максима България“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Предписание, обективирано в т. 1 от Протокол № ПР2403334/20.02.2024 година, с което жалбоподателят е задължен в срок до 07.03.2024 година да изплати трудовото възнаграждение за м.12.2023 година на Б. С. К. от [населено място], област Д..

Жалбоподателят твърди, че оспореното предписание е издадено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че сумата от 474,20 лева е удържана, като обезщетение за неспазено предизвестие при прекратяване на трудовото правоотношение, въз основа на постигнато съгласие с работника. Моли съда да постанови решение, с което да отмени предписанието. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител поддържа жалбата.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че работодателят не е изплатил дължимото на Б. С. К. трудово възнаграждение за м.12.2023 година, като извършеното удържане на сумата е незаконосъобразно, тъй като сумата е несеквестируема. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Б. С. К. не се явява и не изразява становище по същество.

Съдът, след преценка на събраните в хода на административното и съдебното производство писмени документи, приема за установено от фактическа и правна страна следното :

В Констативен протокол № ПР2403334/20.02.2024 година, т. 1, е обективизирано задължително предписание, с което жалбоподателят е задължен в срок до 07.03.2024 година да изплати трудовото възнаграждение за м.12.2023 година на Б. С. К. от [населено място], област Д..

Протоколът не е връчен на представител на дружеството-жалбоподател. В жалбата се съдържа признание на жалбоподателя, че е получил протокола по електронен път на 23.02.2024 година, поради което подадената жалба на 08.03.2024 година е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл. 405 от КТ.

Административното производство е започнало въз основа на сигнал от Б. С. К., че не му е изплатено трудовото възнаграждение за м. декември 2023 година.

С призовка, връчена на дружеството-жалбоподател на 12.02.2024 година, са изискани писмени документи, подробно посочени в т.т. 1 – 11.

Жалбоподателят е представил изисканите му документи.

Видно от Трудов договор № 3024/11.12.204 година между „Максима България“ и Б. С. К. е възникнало трудово правоотношение. Уговореното трудово възнаграждение е в размер на 800 лева, платимо до 15-то число на следващия месец. К. е заемал длъжността продавач-консултант в магазин, находящ се в [населено място].

Със Заявление от 22.12.2023 година Б. К. е поискал трудовото му правоотношение да бъде прекратено, считано от 27.12.2023 година, като е съгласен обезщетението за неспазено предизвестие да бъде прихванато от дължимото му месечно възнаграждение.

Със Заповед № 265А/22.12.2003 година трудовото правоотношение е прекратено, считано 27.12.2023 година. В заповедта е посочено, че на работника следва да се изплати обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, както и че работникът дължи обезщетение по чл. 220 от КТ за неспазено предизвестие в размер на месечното трудово възнаграждение. Заповедта е връчена на работника на 12.02.2024 година.

Видно от фиш за работна заплата на Б. С. К. е начислено основно трудово възнаграждение в размер на 444,44 лева за 10 отработени дни, компенсация ваучери – 5,15 лева, компенсация за работа в празнични дни – 166,67 лева, ваучери – 111 лева и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск – 43,33 лева. Общо брутно трудово възнаграждение на К. възлиза на 770,59 лева.

Видно от представеното Платежно нареждане на Б. К. е изплатена сумата от 39 лева, представляваща трудово възнаграждение за м.декември 2023 година.

Спорът между страните се свежда до това дали работодателят може да извърши прихващане с насрещно вземане ако същото е за работна заплата и тя е несеквестрируема.

Безспорно е, че са налице две ликвидни и изискумени парични вземания. От една страна е дължимото от работодателя трудово възнаграждение, ведно с обезщетение за неплатен отпуск, а от друга – дължимото от работника обезщетение по чл. 220 от КТ в размер на едномесечно трудово възнаграждение.

Несеквестрируемият доход е уреден в чл. 446 от Гражданския процесуален кодекс.

Прихващането е уредено в чл. 103 – 109 от Закона за задълженията и договорите.

В конкретния случай не се касае до налагане на заповед върху трудово възнаграждение, а за уреждане на отношения между страни при прекратяване на трудово

правоотношение.

Съдът намира, че при изрично изразеното от страна на работника съгласие за извършване на прихващане между двете насрещни вземания е налице хипотезата по чл. 105 от Закона за задълженията и договорите и работодателят законосъобразно е извършил прихващане между дължимите суми.

С оглед на изложеното съдът намира, че даденото предписание е постановено при неправилно приложение на материалния закон и следва да се отмени.

На жалбоподателя следва да се присъди юрискосултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Задължително предписание, обективирано в т. 1 от Протокол № ПР2403334/20.02.2024 година, с което „Максима България“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място] е задължено в срок до 07.03.2024 година да изплати трудовото възнаграждение за м.12.2023 година на Б. С. К. от [населено място], област Д..

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ - [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА Максима България“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 2, ЕИК[ЕИК] сумата от 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ :